

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5901

гр. София, 06.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело №
20231110164001 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Образувано е по постъпила искова молба от „ИВИС - ПРОЕКТИРАНЕ И
ДИЗАЙН 2017“ ООД срещу Б. А. Г..

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил отговор на исковата молба.

Предявеният иск е допустим и следва да бъде допуснат за разглеждане, поради
което възражението на ответната страна за недопустимост на производството се явява
неоснователно.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими
и приемането им е допустимо.

Искането на ищеца за допусне изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза,
която да даде заключение по въпроса – заплатена ли е и на коя дата сумата по
процесната фактура, следва да бъде оставено без уважение. На първо място ответната
страна не твърди да е заплатила сумата, като счита същата за недължима. Ето защо,
фактът се явява безспорен между страните и следва да бъде отделен като такъв. На
следващо място, тежестта за доказване на факта на извършено плащане при
установяване на предпоставките от фактическия състав на спорното материално право,
е за ответната страна, а не за ищцовата.

Искането за допускане изготвянето на съдебно техническа – оценителна
експертиза не е необходимо по смисъла на чл. 146, ал. 4 ГПК. Ответната страна
оспорва наличието на сключен между страните договор изобщо, както и че е налице
основание за плащане на сума в какъвто и да е размер, а не че посочената сума не е
определена съобразно пазарната стойност на твърдяната от ищеца услуга. Искането
следва да се отхвърли.

Следва да бъде уважено искането на ответника, като бъде допуснато събирането
на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане за
установяване на сочените факти и обстоятелства във формулираното доказателствено
искане в отговора на исковата молба. Искането на ответника за допускането и на втори
свидетел за установяването на същите факти ще бъде преценено от съда с оглед
разпоредбата на чл. 159, ал. 2 ГПК.

Искането на ответната страна за издаването на съдебно удостоверение за
снабдяване с книга от НАП-София, които да установят дали процесната фактура е
декларирана съобразно ЗДДС от дружеството-ищец, следва да бъде отхвърлено, тъй

като не цели изясняването на относими за делото факти съобразно разпоредбата на чл. 146, ал. 4 ГПК.

По отношение на направеното от ответницата оспорване съдържанието на процесната фактура, следва да се посочи следното: Тъй като е заявено оспорване верността на документа, то следва да се обърне внимание, че неистински по своето съдържание могат да бъдат само официалните свидетелстващи документи. Частният свидетелстващ документ по правило не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила, поради което неговата вярност, т.е. съответствието на материализираното в него изявление с обективната действителност, не може да се оборва по реда на чл. 193 ГПК. Ето защо, във връзка с направеното оспорване, не следва да бъде разкрито производство по оспорване по реда на чл. 193 ГПК.

Следва да бъде насрочено съдебно заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства по опис, обективизиран в същите.

УКАЗВА на ищеца на осн. чл. 127, ал. 4 ГПК, че в срок до откритото по делото съдебно заседание следва, с препис за ответника, да посочи банкова сметка или друг начин за плащане.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца за назначаване на съдебно - счетоводна и съдебно техническа – оценителна експертиза с посочените в исковата молба въпроси.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане от ответника за установяване на сочените факти и обстоятелства във формулираното доказателствено искане в отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ на осн. чл. 158 ГПК срок на ответницата за водене на допуснатия до разпит свидетел в насроченото по делото открито съдебно заседание, като при неизпълнение без уважителна причина, производството по делото ще продължи без събиране на допуснатото доказателство.

ОТХВЪРЛЯ искането на ответника за издаване на съдебно удостоверение, което да послужи пред НАП-София, за снабдяване с друго такова за установяване дали процесната фактура е надлежно декларирана по ЗДДС от дружеството-ищец, респ. за снабдяване със самата справка – декларация по ЗДДС за м. август 2023 г.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото за **21.03.2024 г. от 10:10 ч.**, за когато да се призоват страните

На страните да се връчи препис от настоящото определение, като на ищеца се връчи и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД по делото, както следва:

Предявен е за разглеждане осъдителен иск с правно основание **чл. 79, ал. 1, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД** за сумата от **806,40 лв.**, представляваща възнаграждение по сключен между страните неформален договор за изработка с предмет консултантска работа и становище за поземлен имот, възложена от Б. А. Г. на „ИВИС - ПРОЕКТИРАНЕ И ДИЗАЙН 2017“ ООД, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба – 22.11.2023 г., до окончателното погасяване на задължението.

Ищецът твърди, че между него и ответницата е сключен неформален договор за консултантска работа и становище за поземлен имот. Работата била възложена на

ищеца с имейл, изпратен му от ответницата Г., който съдържал приложена скица на имота, както и указания по работата, която ищецът да извърши. На 09.08.2023 г., в изпълнение на своите задължения, дружеството-ищец изпратило проучването за съответния имот на имейла на ответника. Твърди се, че ответникът е приел изпълнението на поръчката, с което за него възниквало задължение за плащане. Във връзка с извършената от дружеството-ищец работа, до ответника е изпратена фактура № *****/12.08.2023 като същата не е била заплатена от лицето. Ищецът претендира заплащането на сумата по процесната фактура, ведно с лихва от датата на подаване на исковата молба – 22.11.2023 г. до окончателното погасяване на задължението, както и присъждане на направените разноски по делото.

Ответницата, в срочно подаден отговор, оспорва изцяло основателността на иска. Сочи, че никога не е контактувала с ищцовото дружество. Оспорва да е възлагала изготвянето на каквото и да е становище относно притежавания от нея имот. Оспорва, че между страните е налице сключен договор, както и да е възникнало правоотношение по повод платена консултантска услуга и изготвяне на становище. Сочи, че между страните не са водени разговори в тази насока, не е приемала плащането на сумата по процесната фактура. На следващо място твърди, че изпращането на подобно становище от ищеца, което не е било искано от ответника, не може да бъде повод за заплащане на процесната сума. Ответницата излага, че е получила процесното становище, без преди това да е било поискано такова. Твърди, че се е обърнала с въпрос към лицето Ивайло Леков, с когото имала единствено лични и приятелски отношения, като поискала съвет от него, но не е възлагала извършването на проучване, не е искала консултация и изготвяне на становище от ищцовото дружество. Твърди, че не се е съгласявала да заплати процесната сума. Твърди освен това, че изпратеното ѝ, три месеца по-късно становище, е безполезно за нея. Моли предявеният иск да бъде отхвърлен.

В тежест на ищеца по предявения иск по **чл. 79, ал. 1, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД** е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: 1/ че между страните е налице валидно възникнало правоотношение по сключен неформален договор за консултантска работа и изготвяне на становище относно поземлен имот; 2/ че между страните е постигнато съгласие по всички основни за договора елементи; 3/ че ищецът е изпълнил точно възложената от ответника работа, че е предал същата на възложителя и той я е приел; 4/ че за ответника е възникнало задължение за заплащане на уговорената цена.

При доказване на горното, **в тежест на ответника** е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

ОТДЕЛЯ на осн. чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните по делото фактите: 1/ че е разменена кореспонденцията по имейл съгласно приложенията към исковата молба и отговора; 2/ че издадената от ищеца фактура № *****/12.08.2023 г. е получена от ответника и 3/ че сумата по процесната фактура не е заплатена от ответника.

ПРИКАНВА страните към доброволно уреждане на спора, с което могат да спестят време и разходи.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____